

Иницијатива за измене и допуне Закона о заштити конкуренције

Законодавноправни оквир је један од кључних елемената пословног окружења, и у том смислу, хармонизација прописа са правним тековинама ЕУ доприноси унапређењу пословног и инвестиционог амбијента, а тиме и повећању конкурентности и пуно интегрисање српске привреде у заједничко тржиште ЕУ.

Полазећи од оцена и препорука изнетим у Извештају Европске комисије о напретку Републике Србије у процесу европских интеграција и у Извештају UNCTAD-а о стању заштите конкуренције у Србији, као и од сопственог запажања и искуства да одређена важећа законска решења имају негативне ефекте на деловање Комисије и на правну сигурност, Комисија је иницирала измену и допуну Закона.

Инициране измене и допуне би требало да допринесу како јачању Комисије као институције и ефикасности у поступању, тако и већем степену правне сигурности и извесности за учеснике на тржишту.

Као посебно значајне, издвајамо следеће:

- другачији концепт доминантног положаја на релевантном тржишту, који је базиран на тржишној снази учесника и на јасним и транспарентним критеријумима, што подразумева и брисање сада постојеће претпоставке постојања доминантног положаја у случају 40% или више тржишног учешћа на утврђеном релевантном тржишту, а терет доказивања је искључиво на Комисији (чл. 1. радне верзије измена и допуна закона);
- досадашња одредба чл. 58 о прекиду поступка се усклађује са правилима о тзв commitment decision, чиме се остварује сврха и циљ заштите конкуренције и без одређивања мере заштите конкуренције (чл. 10. радне верзије измена и допуна закона);
- У погледу рока застарелости, предложено је „раздвајање“ застарелости за утврђивање повреде и одређивање мере заштите конкуренције и рок за поступак наплате мере заштите конкуренције. Такође је уведен и институт прекида тока застарелости поступањем органа односно Комисије (чл. 14. радне верзије измена и допуна закона);
- Предложено је и брисање одредбе става 5. члан 57. Закона, којом се утврђује да се камате „које настану у случају умањења износа или укидања управне мере, исплаћују на терет средстава Комисије“. Оваква формулација представљала је озбиљан и опасан преседан у односу на законодавства држава чланица ЕУ, и других. Наиме, новчани износ мере се уплаћује у буџет Републике Србије, која враћа тај износ то јест „главницу“, а Комисија, која не користи уплаћена средства и не може њима да располаже чак ни у погледу времена евентуалног повраћаја, има обавезу да плати камату. Додатна отежавајућа околност се огледа у чињеници да се Комисија финансира из сопствених прихода у складу са Законом, али се

неуtroшена средства у текућој години, преносе у буџет на крају те године, што значи да Комисија сваку следећу годину почиње без икаквих финансијских средстава што би за последицу имало да она не би могла да изврши законску обавезу повраћаја камате у случају да таква обавеза настане у наведеном периоду (чл. 3., чл. 9. радне верзије измена и допуна закона).

Имајући у виду значај предложених измена и допуна, а ради спречавања негативних последица на рад органа и обезбеђивање услова за јачање правне сигурности учесника на тржишту, министарству је предложено да Закон буде донет по хитном поступку.

Као посебно значајно, истичемо да је ресорни министар за спољну и унутрашњу трговину и телекомуникације, у врло кратком року по пријему предметне Иницијативе, формирао Радну групу за измену и допуну Закона, у којој су, одлуком министра, и представници КЗК.

Радна група је утврдила радну верзију нацрта измена и допуна Закона, коју објављујемо, уз напомену да ова верзија нужно не представља коначни текст нацрта.